

Nastal čas dělat správné věci, správným způsobem

Po posledních událostech v Paříži, teroristickém útoku na ruské letadlo nad Sinajským poloostrovem či po útocích v africkém Mali, již žádná země nemůže prohlásit, že je zcela bezpečná. Všechny tyto události jistě mění pohled lidí na aktuální společenské problémy.

Na Zemi neexistuje jedinec, komunita, politická strana, stát či jiná entita, která by mohla pomoci všem, kteří se domnívají, že pomoc potřebují. Nejprve je potřeba vyřešit vlastní problémy a teprve následně pomáhat jiným. Pokud na léčení českých dětí sbíráme víčka od PET lahví a zároveň zveme do našich nemocnic na léčení cizince, pokud u nás existují bezdomovci, kteří žijí a umírají na našich ulicích a my zřizujeme téměř rekreační střediska pro uprchlíky, jejichž původ nemůžeme identifikovat, pokud vláda složitě projednává přidání stokoruny českým důchodcům a přitom vynakládá astronomické částky na zlepšení životních podmínek cizím lidem, kteří přicházejí zneužívat náš sociální systém, může v nás začít hlodat červíček podezření, zda již nežijeme v době absurdní a surreální.

Pomáhat jiným může jen ten, kdo má zajištěny své základní potřeby, mezi něž patří i pocit vnitřní a vnější bezpečnost a jejichž zajišťování je jedním ze základních úkolů státu. Paříž není Kábul, Rakka, Bengaházi, Tripolis či Bamaku. Pařížské útoky se odehrály necelých tisíc kilometrů od našich domovů a to musí nutit všechny racionálně uvažující občany k zamyšlení. Nelze se utěšovat tím, že muslimská komunita v Česku je jiná, než například ve Francii či Belgii a čekat na její radikalizaci, která může s aktuální uprchlickou vlnou nastat. Prezident Havel v řadě lidí vyvolal přesvědčení, že s pádem bipolarity světa padla i podstatná bezpečnostní rizika v Evropě a případně další „humanitární“ bombardování ze strany NATO každý problém vyřeší, tak, jako tomu bylo v Jugoslávii v roce 1999.

Svět se však od té doby změnil a je zajímavé, jak politici mění rétoriku. Pokud se jim to hodí, mluví o demokracii, zájmu či vůli většiny lidí.

Zajímavosti pod čarou:

Rozpočet útoku v Paříži

• Pušky (7 ks po 700 €)	4 900 €
• Náboje (2000 ks ráže 7,62)	500 €
• Bomby (7 ks po 10 €)	70 €
• Opasky (šrouby, dráty, baterie)	150 €
• Auta (3 vozidla na týden)	595 €
• Hotely (3 a 7 nocí)	680 €
• CELKEM	6 895 €
• Náklady na oběť	53 €

K zamyšlení nutí rozporuplné reakce na vystoupení prezidenta Zemana na Albertově 17. listopadu letošního roku, které se uskutečnilo po boku lidí, kteří svými činy prokazují, že jim není lhostejný osud obyvatel naší republiky. Mohlo by se zdát, že Česko nemiluje silné osobnosti, ale pouze filozofy, dramatiky, herce, politiky bez vlastního názoru či hospodské povaleče. Avšak pokud se vůli většiny lidí řídí jiný politik, je již označován za populistu. I proto zřejmě dva, ze tří novodobých prezidentů byli a jsou terčem kritiky lidí, kteří nepochopili vážnost současné situace. Prezident Klaus byl často kritizován za svůj postoj k Evropské unii, prezident Zeman je kritizován za svůj postoj k uprchlíkům. Zřejmě vše chce svůj čas. Problematika volného pohybu v Schengenském prostoru, způsob schválení kvót pro uprchlíky, neschopnost EU reagovat na aktuální hrozby, ale i nesmyslná byrokracie, dotační politika narušující hospodářskou soutěž, náklady na provoz aparátu EU a další problémy ukazují, nakolik měl Klas pravdu. Všichni můžeme společně doufat, že čas neukáže i pravdu Zemanovu. V Paříži zabíjeli radikálové z druhé a třetí generace evropských muslimů, o nichž si všichni mysleli, že se bez problémů zapojili do života většinové společnosti.

Můžeme se spolehnout na naše zpravodajské služby, když ty francouzské zjevně selhali? Francouzi a Belgičané po teroristických útocích v Paříži utratili už miliardu eur za mimořádná bezpečnostní opatření. Jak vypočítala agentura Reuters, pro samotné dýchádky masakr neznamenal velkou finanční zátěž. Do útoku zřejmě investovali zhruba 7 000 eur, v přepočtu 190 tisíc korun. Pokud jsou odhady agentury Reuters správné, při konečné bilanci 130 obětí by to znamenalo, že každá vražda útočníky vyšla asi na 53 eur – v přepočtu necelých 1 400 českých korun. Odhad zahrnuje nákup zbraní, munice a materiálů pro výrobu sebevražedných opasků, ale také dopravu z Belgie a ubytování osmi lidí na pařížském předměstí.

Říká se, že „vše špatné je pro něco dobré“, ale je tomu tak i v tomto případě? Možná ano. Ovšem pokud vláda pochopí, nezbytnost masivních investic do bezpečnostních složek státu i do technického řešení ostrahy státní hranice. Je potřeba hledat komplexní řešení zahrnující prostředky detekce a rozpoznávání pohybu, pořídit moderní drony, vystavět zábrany usměřující proud

uprchlíků, natáhnout kilometry žiletkového drátu, nakoupit vrtulníky i radary. Tyto nezbytné investice se mohou vrátit ve formě vyšší zaměstnanosti, technického pokroku, implementaci pokročilých technologií i kooperace firem.

Pokud dojde k postupné radikalizaci většinové společnosti, stane se tak jen díky neschopnosti politické reprezentace reagovat na aktuální světové i domácí dění. Z některých reakcí v masmédiích či na sociálních sítích je zřejmé, že někteří lidé i někteří politici pro skutečnou demokracii ještě nedospěli. Utěšovat nás může to, že se jedná o menšinu, která se slovy klasika stává „stále menší, až bude nejmenší na zemi...“. S trochou nadsázky lze konstatovat, že až jim to po čase dojde, nepůjde demokracie a šaría moc dohromady...

Ve výše publikovaném článku se nebojíme nazývat věci pravými jmény, ale například v oficiálních prohlášeních rakouských úřadů se hovoří o „speciální technické bariéře“. Zcela naopak chybí výrazy jako „zed“, „žiletkový drát“ či „plot“, za jehož vystavbu na vnější schengenské hranici před časem sklídilo Maďarsko kritiku od západních zemí.

Nový polský ministr zahraničí Witold Waszczykowski přišel s myšlenkou, že s evropskou pomocí by měla být vyškolená „armáda z desetitisíců mladých Syřanů“. Ti by podle něj neměli vyesdávat po kavárnách, zatímco armády ze Západu bojují proti Islámskému státu. Doslova řekl: „Do Evropy přišly v poslední době stovky tisíc Syřanů. Můžeme jim poskytnout pomoc při vytváření armády. Z gumových člnů vystoupily desetitisíce mladých mužů s iPady v ruce, kteří se místo toho, aby žádali o jídlo a pití, ptají se kde by si mohli nabít své mobilní telefony... přitom jsou schopni jít s naší pomocí bojovat za osvobození své země... Snažíme se tak předejít situaci, kdy budeme naše vojáky posílat do bojů v Sýrii, zatímco stovky tisíc Syřanů budou popíjet kávu na třídě Unter den Linden v Berlíně a dalších evropských městech.“

(Zdroj: Daily Mail, Agentura Reuters, Die Welt, Agentura AP, FB)

Ing. Jiří Mann, MBA